

[Arne Bjerregaard]

Jeg kan ikke gå ind i ynkekoret over de unges situation. De har mulighed for at ud-danne sig, tilegne sig viden – også uden at være kommet ind på uddannelsesanstalterne. Den mulighed foreligger jo også. Ja men det må vi godt sige til dem. Jeg mener, at ungdommen har mange muligheder, og vi må sige til ungdommen: udnyt da mulighederne i stedet for blot at klynke.

Når det er sagt, må jeg tilføje, at vi mener, der må gøres noget konstruktivt herindefra. Vi har også en opgave. Denne opgave er selvfølgelig at løse de unges arbejdsløshedsproblemer og deres boligproblemer. Det sidste er nok ikke så udtalt, som vi gør det til. Men arbejdsløshed blandt de unge kunne vi sådan set godt gøre til et ukendt begreb, hvis vi ville. Vi må fra kristeligt folkeparti sige, at vi havde indstillet til den tidligere regering, at arbejdsløshed for unge under 20 år skulle være et ukendt begreb. Enten uddannelse eller arbejde. Men man skal bare være konsekvent og ikke gabe over mere end det og ikke sige: vi skal løse arbejdsløshedsproblemerne for alle i dette samfund. Det kan vi ikke. Vi må bare sige, at for de unge op til 20 år, hvor det er mest nødvendigt, kunne man løse disse problemer, hvis man ville.

Da min tid er ved at være udløbet og jeg ikke vil risikere som tidligere at overskride den alt for meget, må jeg springe over en del og sige, at de mange beskæftigelsesarbejder, vi har været med til at lave for også at få unge i arbejde, har vi ikke længere så megen tiltro til, for de er for upræcise, for inkonsekvente. Derfor mener vi, den eneste måde, man kan løse de unges arbejdsløshedsproblem på, simpelt hen er at sige: vi vil for denne bestemt gruppe, altså op til 20 år, løse problemet enten ved uddannelse eller arbejde, hvorefter det må være samfundets opgave at opstille konkrete arbejdsopgaver, som man vil have løst af denne arbejdsgruppe. Men opstil dog arbejdsopgaverne først i stedet for bare at bevilge pengene og sige: nu må vi se at skaffe noget arbejde.

Lad mig så endelig til sidst sige, at jeg er fuldstændig enig med fru Ritt Bjerregaard i, at det er for dårligt, at vi ikke tør bruge de unges kræfter, deres visioner og deres styrke i samfundslivet. Men skal vi gøre brug af dem, kræver det de unges medvirken og forståelse for vores situation, og det kræver i alt fald vilje, også fra socialdemokratiets side til

at fjerne de ideologiske hindringer for, at det kan gennemføres.

Nørgaard Sørensen (S):

Efter den helt ægte og dybtfølte KU-tale, som hr. Ahlmann-Ohlsen forlystede tinget med tidligere i debatten, må han helt åbenbart være enhver konservativs ønskedrøm om, hvordan unge skal se ud, og hvad de skal sige i enhver situation. I den tale var der jo ikke i hr. Ahlmann-Ohlsens bevidsthed tale om, at der eksisterede en restgruppe. Der var ingen skoletrætte. Der var ingen nævneværdige problemer. Der var ingen problemer for svage unge fra økonomisk dårligt stillede miljøer. I stedet talte hr. Ahlmann-Ohlsen om det meget vigtige i at skaffe unge bedre muligheder for at starte egen virksomhed, hvorefter han helt i den konservative ånd, frejdigt og friskt omtalte spejderbevægelsens store betydning for ungdomsarbejdsløshedsproblemernes løsning.

Så er prioriteringen jo også fastlagt.

Det eneste, jeg ventede på, var, at hr. Ahlmann-Ohlsen faktisk burde have sluttet sin tale med at tale om et stærkt øget behov for at støtte golfklubbernes ungdomsafdelinger for at afhjælpe ungdomsarbejdsløshedsproblemerne. Det ville have været en mageløs afslutning på en i øvrigt fuldstændig klasseren, konservativ tale.

Vi mener i socialdemokratiet – og det er nogle ganske få problemer, jeg dér skal rejse – at det er væsentligt at forsøge sig frem og at indhøste erfaringer i det løbende arbejde for at bekæmpe de store problemer for ungdommen og specielt ungdomsarbejdsløsheden. Derfor har vi også med betydelig undren erfaret, at regeringen åbenbart var parat til at droppe ungdomsgarantiforsøgene i Århus og Storstrøms amter. Det er en både beklagelig og trist kendsgerning. Det er beklageligt, fordi forsøgsordninger etableres for at indhente erfaringer til det videre arbejde, og det er trist ikke mindst for de unge, der står i en svag situation uddannelsesmæssigt og beskæftigelsesmæssigt.

Hvis denne dag ikke har bibragt andet godt nyt, må den dog have bibragt det gode nye, at vi nu må konstatere efter at have hørt hr. Ole Vig Jensens tale, at der i dette folketing findes et flertal for at fortsætte ungdomsgarantiforsøgene i de to amter. Det er